

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Γερμανικό σχέδιο και οι επιλογές της χώρας

Το σχέδιο της Γερμανίας για την Ελλάδα των επόμενων ετών έχει πλέον παγιωθεί. Αυτά που δεν περιλαμβάνει είναι:

- Κούρεμα του χρέους, το οποίο θα μπορούσε να βγάλει τη χώρα μας από την διαχρονική κατάσταση χρεοκοπίας (την αδυναμία να εξυπηρετεί τα χρέη της μακροπρόθεσμα, ακόμα και μετά από μια γενναία επιμήκυνση μετά μείωσης του επιτοκίου κατά μισή με μία μονάδα).
- Καμία πρόβλεψη για κοινό, ευρωζωνικό χρέος (βλ. έκδοση ευρωομολόγων).
- Δεν περιέχει νέο επίσημο δάνειο, το οποίο να καλύπτει τις μελλοντικές δανειακές ανάγκες του κράτους, πέραν το πολύ 20 δις ευρώ , που στόχο θα έχουν να καλύψουν τις «αστοχίες» του Μνημονίου 2.
- Δεν περιέχει κάποια σημαντική επενδυτική ενίσχυση (πέραν του ΕΣΠΑ).
- Δεν περιέχει κανένα σχέδιο για τον τραπεζικό τομέα, που να καθιστά το ελληνικό τραπεζικό σύστημα βιώσιμο, ή να αφαιρεί από το εθνικό χρέος μέρος των 50 δις ευρώ που χρεώθηκε το ελληνικό δημόσιο υπέρ των τραπεζών.

Υπό αυτούς τους ασφυκτικούς περιορισμούς, τίθενται τα εξής ερωτήματα: Πως σκέφτονται να αντιμετωπίσουν το γεγονός ότι είναι παντελώς αδύνατον να χρηματοδοτείται (με τις δικές του δυνάμεις) το ελληνικό κράτος τα επόμενα χρόνια; Πιστεύουν, πράγματι, ότι θα μπορεί η ελληνική οικονομία να παράγει πρωτογενές πλεόνασμα κοντά στο 4% από το οποίο να κάνει τις αποπληρωμές σε Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα/ιδιώτες (που δεν δέχονται επιμηκύνσεις) και ΔΝΤ (που δεν δέχεται μείωση επιτοκίου); Πιστεύουν πως, ακόμη και να είναι αυτό δυνατόν, θα μπορέσει να επιβιώσει μια κυβέρνηση (όποια και αν είναι αυτή) , που θα αποσπά ένα τέτοιο μεγάλο πρωτογενές πλεόνασμα την ώρα που η οικονομία θα παραπαίει δίχως τραπεζική πίστη, εγχώρια ζήτηση, επενδύσεις, πρόνοια (κράτος και οικονομία υπό διάλυση);

Αν δεν το πιστεύουν αυτό στη Γερμανία, τότε τι σκέφτονται να κάνουν; Η βασική τους ιδέα είναι να βρουν τρόπο να μας εξασφαλίσουν νέα δάνεια, με επιτόκια κοντά στο 4%, χωρίς ωστόσο να χρειαστεί να τα περάσουν από την Ομοσπονδιακή Βουλή ως νέο «πακέτο διάσωσης», ως νέα δάνεια δηλαδή τα οποία «θα στηρίζει ο γερμανός φορολογούμενος». Όπως το Μνημόνιο 2 ήρθε για να καλύψει μη βιώσιμα χρέη του Μνημονίου 1, έτσι και το νέο δανειακό πακέτο, το Μνημόνιο 3 (το οποίο, για ευνόητους λόγους, θα το αποκαλέσουν κάπως αλλιώς) θα χρηματοδοτήσει με πολλά δις ευρώ το ελληνικό δημόσιο για να συγκαλύψει την μη βιωσιμότητα του ελληνικού δημοσίου μετά το τέλος του Μνημονίου 2. Η διαφορά αυτού του τρίτου Μνημονίου από το Μνημόνιο 2 θα είναι, σύμφωνα με τα γερμανικά σχέδια, μία: ενώ το Μνημόνιο 2 χρηματοδοτήθηκε από τα κράτη-μέλη μέσω του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ) , το Μνημόνιο 3 θα χρηματοδοτηθεί, στο μεγαλύτερο μέρος του, από τις αγορές.

Πως όμως θα γίνει αυτό , όταν οι αγορές γνωρίζουν πολύ καλά πως (παρά την όποια επιμήκυνση) , τα χρέη του ελληνικού δημοσίου δεν μπορούν να αναχρηματοδοτηθούν αλλά, αντίθετα, παραμένουν πάνω από τη χώρα μας ως ένα μόνιμο τοξικό σύννεφο; Γιατί να είναι διατεθειμένοι οι ιδιώτες (που δεν είναι τόσο ανόητοι να πιστεύουν τα περί ελληνικής «ανάκαμψης») να δανείσουν ένα κράτος με πανθομολογουμένως μη βιώσιμο χρέος, χωρίς να ζητήσουν υπέρογκα επιτόκια; Η λύση που η γερμανική κυβέρνηση έχει βρει είναι η εξής: μέσω της επίκλησης του προγράμματος OMT της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Η ιδέα είναι αντί να αντλεί το

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

ελληνικό δημόσιο νέα ποσά από τον ΕΜΣ για να αποπληρώνει ΕΚΤ, ΕΕ, ΔΝΤ και ιδιώτες, θα αντλεί από τις αγορές, οι οποίες θα του δανείζουν με επιτόκια πολύ κάτω του αγοραίου επιπέδου (στο 4% το υπολογίζει το γερμανικό υπουργείο οικονομικών), επειδή η ΕΚΤ εγγυάται, πως, αν τα επιτόκια αυτά ανέβουν πάνω από κάποιο επίπεδο, θα παρέμβει αγοράζοντας όσα ελληνικά ομόλογα χρειάζεται για να ρίξει τα επιτόκια στο αρχικό τους επίπεδο. Επιπλέον, αν κάποια στιγμή η ΕΚΤ αλλάξει γνώμη και λάβει σοβαρά υπόψη της την απειλή του αποπληθωρισμού σε ολόκληρη την ευρωζώνη, ίσως η ΕΚΤ να αρχίσει να αγοράζει ομόλογα όλων των κρατών-μελών (ως ποσοστό του ΑΕΠ της κάθε χώρας). Έτσι, παρά το γεγονός, ότι το ελληνικό δημόσιο όχι μόνο θα παραμένει πτωχευμένο αλλά θα γίνεται όλο και πιο πτωχευμένο (με κάθε νέο ομόλογο που θα εκδίδει), θα καταφέρνει να «δανείζεται» στις αγορές, με επιτόκια που θα φαίνονται ανεκτά.

Για να προχωρήσει όμως ένα τέτοιο σχέδιο, η χώρα θα πρέπει πρώτα να «βγει» στις αγορές. Βασικός κανόνας για την ενεργοποίηση του ΟΜΤ για μία χώρα της Ευρωζώνης είναι να θεωρείται ότι έχει «πλήρη πρόσβαση» στις αγορές και πως τελεί υπό δημοσιονομική επιτήρηση. Εδώ έγκειται η εμμονή των αρχών, τόσο σε Φρανκφούρτη-Βερολίνο και Βρυξέλλες, όσο και στην Ελλάδα, στην προπαγάνδα περί λήξης της κρίσης, επιστροφής στην ανάκαμψη κλπ. Μπορεί οι επενδύσεις να μειώνονται κι άλλο, η βιομηχανική παραγωγή να συρρικνώθηκε ξανά, η τραπεζική πίστη (που υποσχέθηκαν μετά το φιάσκο της ανακεφαλαιοποίησης) να βυθίζεται στον θλιβερό της μόνιμο κατήφορο, η ανεργία να αυξάνει, όμως οι ηγέτες μας πανηγυρίζουν καθημερινά το τέλος της κρίσης. Δεν λένε απλώς ψέματα, λένε αυτά που πιστεύουν ότι συνάδουν με την δημιουργία ενός (τεχνητού) κλίματος στις αγορές ομολόγων, που θα επιτρέψει κάποιες εκδόσεις ομολόγων να πωληθούν (με τη σιωπηλή υποστήριξη της ΕΚΤ), ώστε μετά να μπει σε εφαρμογή το Μνημόνιο 3, που θα χρηματοδοτείται, υπό την απειλή της ΕΚΤ, από τους ιδιώτες.

Ο άξονας του γερμανικού σχεδίου για την Ελλάδα είναι ένας: η συνέχιση της στρατηγικής των προηγούμενων τεσσάρων χρόνων, δηλαδή η καθυστέρηση της παραδοχής, ότι η Ελλάδα αδυνατεί να επιβιώσει εντός των κανόνων που η Γερμανία θεωρεί απαραίτους. Για να μην χρειαστεί να παραδεχθεί την αλήθεια, μας ετοιμάζει ένα νέο παράδοξο μνημόνιο, όπου το μεγάλο μέρος των νέων δανείων θα προέρχεται από τις αγορές σε ένα πτωχευμένο δημόσιο, μέσω της σιωπηλής παρέμβασης της ΕΚΤ. Αυτό που στην πραγματικότητα προτείνεται στον ελληνικό λαό είναι, αντί για ένα βιώσιμο σχέδιο για τα επόμενα χρόνια, να συναινέσει στην έξοδό του στις αγορές όσο το κράτος του είναι πτωχευμένο (και με προοπτική να κατρακυλά όλο και πιο βαθιά στον βούρκο της μακροπρόθεσμης πτώχευσης) αλλά, βεβαίως, παραμένοντας στις αγορές.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Πως κρίνετε το σχέδιο του Βερολίνου για τη χώρα μας και αν μας συμφέρει να συμμετάσχουμε.

Αθήνα, 10 Μαρτίου 2014

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών